

РЕШЕНИЕ

№ 38813

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7624** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. чрез старши юрисконсулт П. Б. срещу Решение №2252/19.06.2025 г. по НАХД № 3009/2025 г. на СРС, 132 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2400547/05.02.2025г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на "ДЖУЛИАНО 57" ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда /КТ/ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

В касационната жалба се обосновават доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие със закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 от НПК, аргументирани с доводи, че въззивната инстанция неправилно е преценила приложените и събрани по преписката доказателства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба- „Джулиано 57“ ЕООД, не ангажира становище по депозираната жалба.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2252/19.06.2025 г. по НАХД № 3009/2025 г. на СРС, 132 състав, е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2400547/05.02.2025г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда /КТ/ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ на "ДЖУЛИАНО 57" ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Ц. И. Д., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че нарушението по чл.62, ал.1 от КТ е недоказано.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС, НО, 132-ри състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Видно от доказателствата по нахд и АНП, при проверка на място на 06.11.2024 г. около 17,30 часа в обект, стопанисван от дружеството, е заварено лице да полага труд като барман. То собственоръчно декларира, че работи за дружеството от „днес 06.11.2024 г.“ с работно време от 16,30 ч до 18,30 ч., като няма сключен граждански или трудов договор. На лицето е предложено с Постановление по чл. 405а ал. 1 от КТ да се обяви съществуването на трудово правоотношение между него и дружеството. Лицето отказало. Дружеството представило на проверяващите граждански договор № 1/01.09.2024 г., сключен с Ц. Г. Ц., в който било уговорено физическото лице, в качеството на изпълнител, за срока на договора да действа като пълномощник на дружеството-възложител относно продажба на стоки и възникнали неотложни дейности, свързани с функциите на фирмата – след съгласуване с възложителя. Възложителят се задължил да информира и осигури необходимите средства за изпълнение на договора и в срок до 31.10.2024 г. след приемане на извършената работа да изплати на изпълнителя сумата в размер на 100, 00 лева. Представена е сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с дата на издаване 05.10.2024 г. за сумата в размер на 100, 00 лева, като доколкото липсват други доказателства или наведени твърдения за продължаване срокът на действие на гражданския договор, съдът счита, предвид уговорките в договора, че най-късно на 05.10.2024 г. е било изплатено възнаграждението на изпълнителя и поради изпълнение на задълженията по гражданския договор на страните, включително уговореното приемане на работата на изпълнителя да стане преди заплащането на възнаграждението, същият най-късно на посочената дата е преустановил действието си. Актосъставителят свидетелства пред СРС, че проверката на обекта е извършена в рамките на служебните му задължения и е било установено, че лицето работи без наличие на сключен трудов договор. АУАН е подписан от управителя на дружеството. При тези факти СРС извежда извод, че от събраните по делото доказателства не се установява, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение.

Решението е неправилно.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Дали едно лице осъществява трудова дейност, се определя от обективно извършваните от него действия. В случая се установяват характеристики, присъщи на трудовото правоотношение – работно място, работно време, възнаграждение, определени задължения, заемана от работника длъжност. Тези характеристики не са присъщи на гражданските правоотношения по договор за поръчка/изработка, при които изпълнителят поема единствено и само задължението да достави определен резултат за определен срок, но как при какви условия ще бъде изработен този резултат, с какви точно средства и къде ще се осъществи самия процес на изработване на резултата зависи единствено и само от изпълнителя и не се определя от възложителя.

Санкционираното дружество е имало качеството на работодател, поради което е следвало да бъде сключен трудов договор между него и Ц. Г. Ц.. Като не е изпълнило това задължение, дружеството е осъществило състава на нарушението по чл. 61, ал. 2 от КТ.

Правилно е определена имуществената санкция на основание чл. чл. 414, ал. 3 от КТ от КТ. В случая санкцията е законосъобразна и е в близък до минималния размер.

Като е приел обратното, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2252/19.06.2025 г. по НАХД № 3009/2025 г. на СРС, 132 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 22-2400547/05.02.2025г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда /КТ/ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ на "ДЖУЛИАНО 57" ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

ОСЪЖДА "ДЖУЛИАНО 57" ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция "Инспекция по труда"- [населено място] сумата от 130 /сто и тридесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

